

(113)

طهران - بواسطه امین جناب میرزا عبد الله مطلق من اهل طاء علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای بنده صادق جمال مبارک نامه‌ئیکه از زنجان مرقوم نموده بودی وصول یافت الحمد لله در نهایت روحانیت بعراق و همدان و طهران و قزوین مرور نمودی و جمیع یاران الهی را در نهایت ثبوت و رسوخ یافتی مشاهده جمال و کمال دوستان سبب سرور دل و جان گردد و این از اعظم نعمای الهی الحمد لله از آن بهره و نصیب یافتی مدتی بود که بظاهر از زنجان خبری نبود حال که شما بدیدن یاران رفتید الحمد لله که خبر خوشی رسید آنخظه پاک کشور تابناک است سرور ابرار و قدوه اخیار مهبط اسرار و مظهر انوار حضرت حجت در آن کشور باعلای امر جلیل اکبر قیام فرمود و جمع کثیری را بنفحات ایمان مشام معطر فرمود هزاران نفوس جان در سبیل الهی فدا نمودند لهذا عبدالبهاء همواره منتظر آن که این خونهای معطر مثمر ثمر شود و آن کشور منور گردد حال الحمد لله جناب میرزا عبدالوهاب بروحی جدید قیام نمودند و همچنین نفوس مبارکی مقرب درگاه الهی هستند امید چنان است که نسیم بیان روح بخش مخلصین اموات غیر احیاء را حیاتی جدید بخشد تا بازماندگان شهداء حجابات مظلمه اهل اوهام را بدرند و جمال نورانی را که شرق و غرب روشن نموده مشاهده کنند حیفاست که آنخظه جلیل از فیضان نیسان هدایت ممنوع ماند قلب عبدالبهاء نهایت تعلق ببازماندگان شهداء دارد و بدرگاه الهی عجز و نیاز مینماید که ای پروردگار مهربان این بازماندگان نهالهای گلشن شهادتند بامطار فضل و موهبت تر و تازه فرما تا بنهایت لطافت و طراوت مبعوث گردند و شمع شهدای بزرگوار را روشن کنند و کشت زار آمال فدائیان را سبز و خرم فرمایند عبدالله انصاری میگوید "الهی اگر کاسنی تلخ است از بوستان است" امیدم چنان است که گل و ریحان گردند و سوسن و ضیمران شوند خدایا مطلق را آزاد کن و مؤید بالطفاب بی پایان نما تا در آن صفحات شمعی برافروزد و حیات تازه بدمد و علیه البهاء الابهی

۲۴ صفر سنه ۱۳۳۹

(عبدالبهاء عباس)

عشق آباد

